

ВІТСУТНІСТЬ ПЕРСОНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЯК МОТИВАТОР БЕЗЛАДДЯ ТА БЕЗЗАКОННЯ

Читаючи сьогоднішні новини, поневолі згадуються слова У. Черчилля, які він сказав у своїй промові у парламенті Великої Британії під час Другої світової війни, перебуваючи на посту прем'єр-міністра і маючи дозвіл короля на формування нового уряду: «Я не можу запропонувати нічого, крім крові, тяжкої праці, сліз і поту» [1].

Складається таке враження, що тільки це зараз і залишається українському народу із-за багатьох обставин: бойових дій на Сході країни, жалюгідного стану економіки, якій вже стала притаманна системна криза за роки незалежності, невдалих, а іноді і руйнівних реформ, які спричинили занепад багатьох підприємств і навіть призвели до знищення цілих галузей господарства і, як наслідок – стовідсоткова девальвація національної валюти за один рік, порушені економічні зв'язки, закриття підприємств та зростаюче безробіття, заморожена заробітна плата та галопуючі ціни та платежі, радикальне скорочення всіх соціальних програм та виплат населенню.

Міжнародний валютний фонд зараз вважає потрібним виділити Україні у продовж кількох тижнів 15 млрд. доларів, щоб уникнути фінансового колапсу [2]. В МВФ вважають, що ці кошти необхідні країні додатково до відкритої кредитної лінії в 17 млрд. доларів, яка розрахована до 2016 року. Газета (Financial Times) стверджує, що, без додаткової допомоги, Києву прийдеться або радикально скоротити бюджет, або повідомити про дефолт.

В такій ситуації зручно списувати все на обставини і зовнішнього ворога, а не на власну некомпетентність та пріоритет індивідуального збагачення. Оскільки в нашій країні поняття «влада», «бізнес» та «кримінал» давно та надовго стали тотожними поняттями, то перш за все, персональну відповідальність повинні нести ті, хто цинічно наживався і продовжує наживатися за рахунок інтересів країни. Але це малоімовірно, враховуючи ситуацію з люстрацією та інституціональною кризою.

Любомир Митов, заступник директора Institute of International Finance, у ході Lviv Financial Forum розказав про занепокоєння інституціональними ризиками. «У будь-якому міністерстві, у будь-якій державній установі панує надзвичайно низький рівень компетентності і високий рівень недбалості та корупції» [3]. Але такий стан речей стосується і суб'єктів господарювання, зокрема державних підприємств.

Гаслом одного з кандидатів на президентських перегонах в Україні 2014 року були такі слова: «Ми проїдали 23 роки те, що було залишено у спадок після розвалу Радянського Союзу...» Хотілось би нагадати доларовому мільярдеру: «Ви переплутали займенники! Не «ми», а «ви» проїдали і продовжуєте проїдати!».

Для того щоб етичні принципи, норми, правила та стандарти перетворились в реальності ділового життя, вони повинні бути включені в процес прийняття рішень на всіх рівнях управління, а також в практику усіх державних службовців, тобто бути часткою реальної кадрової політики [4].

Отже, необхідно зробити висновок, що моральний занепад набагато гірший, ніж можливий дефолт. У кожній дії є ініціатор, який повинен нести персональну відповідальність за наслідок своїх рішень. «Розмитість» відповідальності за свої дії на всіх рівнях влади та господарювання призводить не тільки до морального занепаду й стимулюванню безладдя та беззаконня, а й до знищення країни.

Information // Avalon Pr. & NSSR / <http://ru.wikisource.org/wiki> 2. В МВФ подумывают о дополнительных \$15 млрд для Украины – Financial Times (FT). 10.12.2014. // Джерело: <http://www.segodnya.ua/economics/enews> 3. Любомир Митов. Помощь МВФ поможет остановить кровотечение, но не вылечит экономику. 19.09.2014. // Джерело: <http://delo.ua/ukraine/pomosch-mvf-pomozhet-ostanovit-krovotечение-no-ne-vylechit-ekon-278638/> 4. Баранівський В.Ф., Скворцова Т.Г. Етика бізнесу: Навчальний посібник. – К.: Видавець ПАЛИВОДА А.В., 2008. – 200 с.

ЯРЕСЬКО Д.А., магістрант, м. Полтава, ВНЗ Укоопспілки «ПУЕТ»

УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ СТІЙКІСТЮ ТА ФАКТОРИ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА НЕЇ

Діяльність будь-якого підприємства в умовах посилення процесів глобалізації в економіці постійно піддається впливу різноманітних факторів та чинників, зумовлених зростанням конкуренції на ринку або нестабільністю політичної ситуації в країні. Це може призвести як до позитивних, так і до негативних змін фінансового стану підприємства. Збереження фінансової стійкості підприємства та мінімізація впливу цих різноманітних чинників на сьогоднішній день є необхідною умовою існування сучасного підприємства. Саме тому нагальною є потреба дослідження факторів, які спричиняють істотний вплив на фінансову стійкість підприємства.

Досить широке коло науковців погоджуються з тим, що фінансова стійкість – це властивість підприємства, яка відображає в процесі взаємодії зовнішніх і внутрішніх чинників досягнення стану фінансової рівноваги і його здатність розвиватися. З даного визначення чітко випливає, що на фінансову стійкість підприємства впливають зовнішні і внутрішні чинники, ступінь впливу яких залежить від кон'юнктури фінансового ринку і зміни економіко-політичної ситуації в країні.

До зовнішніх чинників впливу на фінансову стійкість підприємства відносяться такі три основні групи: загальноекономічні, ринкові та інші. До загальноекономічних чинників належать темпи росту ВВП, темпи росту інфляції, характер податкової системи, аспекти чинного законодавства, темпи росту реальних доходів населення. Основні ринкові чинники впливу на фінансову стійкість підприємства включають в себе рівень монополізму на ринку, рівень попиту та пропозиції, стан валютного ринку, рівень активності фондового ринку. До категорії чинників «інші» входить політична ситуація в країні, демографічна ситуація, стихійні лиха[2]. Вплив зовнішніх чинників на фінансову стійкість особливо зростає на стадії економіки кризового періоду.

Внутрішні чинники впливу на фінансову стійкість підприємства поділяються на організаційні, інвестиційні та фінансові. Найбільш значущими внутрішніми факторами є оптимальність складу та структури активів підприємства, раціональність комбінації джерел їх фінансування. Так, наприклад, при зменшенні виробничих запасів та зростанні частки ліквідних активів підприємство може отримувати більший обсяг прибутку, що підвищить потенційні можливості підприємства щодо сталого зростання.

Управління фінансовою стійкістю підприємства – це система принципів та методів розроблення і реалізації управлінських рішень, пов'язаних із забезпеченням постійного зростання прибутку, збереженням платоспроможності, підтриманням фінансової рівноваги [1]. Сьогодні управління фінансовою стійкістю орієнтоване переважно на розв'язання короткострокових проблем. У цих умовах поширеними є зміни завдань, пріоритетів діяльності, рішень, наслідком чого є недосконалість